

Samenvatting van het proefschrift

R.T. van der Kaaij

"A multimodality approach to improve oesophageal and gastric cancer treatment"

Promotiedatum: 21 september 2018

Universiteit: Universiteit van Amsterdam

Promotores:

Prof. dr. E.J.T. Rutgers

Copromotores:

Dr. J.W. van Sandick

Ieder jaar wordt in Nederland bij ongeveer 3700 patiënten een slokdarm- of maagcarcinoom gediagnosticeerd. Patiënten zonder uitzaaiingen ten tijde van de diagnose (+/- 40%) komen in aanmerking voor een in-opzet curatieve behandeling. Standaard bestaat deze uit een combinatie van chemo(radio)therapie en chirurgische resectie. De prognose is echter somber. De gemiddelde 5-jaarsoverleving is 30-40%. De onderzoeken beschreven in dit proefschrift hebben als doel om de huidige behandeling voor slokdarm- en maagkanker patiënten te verbeteren. De focus ligt hierbij op het verbeteren van de patiënten selectie voor behandeling (deel I) en het evalueren van de uitkomsten van nieuwe behandelingen en chirurgische technieken (deel II).

Deel I. Patiënten selectie

In deel I werden retrospectief patiënt- en tumorkarakteristieken onderzocht die in de toekomst een rol zouden kunnen spelen bij het individualiseren van de in-opzet curatieve behandeling van het slokdarmcarcinoom. Specifiek is gekeken naar het histologisch subtype, de tumormarkers CEA en CA19-9, en de leeftijd van de patiënt. Het diffuse type slokdarmcarcinoom bleek in vergelijking met het intestinale type slechter te reageren op chemoradiotherapie. De overleving van patiënten met dit diffuse type was slechter dan die van patiënten met het intestinale type. Verhoogde bloedwaardes van CEA en CA19-9 voorafgaande aan de behandeling bleken ook gerelateerd aan een

slechtere prognose. Slokdarmkanker patiënten van 70 jaar of ouder hadden op de lange termijn dezelfde behandeluitkomsten als patiënten jonger dan 70 jaar. Oudere leeftijd *an sich* zou daarom geen reden moeten zijn om af te zien van een in-opzet curatieve behandeling.

Deel II. Chirurgische behandelingen

In deel II werden verschillende studies gedaan met het oog op verbetering en vernieuwing van de huidige chirurgische behandeling van het slokdarm- en maagcarcinoom. De bruikbaarheid van een 3D in plaats van een 2D beeld bij slokdarmresecties werd geëvalueerd. Een aantal proces- en uitkomstindicatoren voor de kwaliteit van slokdarm- en maagkanker chirurgie werd onderzocht door middel van een samengestelde uitkomstmaat (*textbook outcome*). Apart werden de uitkomsten geanalyseerd van het preventief verwijderen van de maag bij mensen met een erfelijke aanleg voor maagkanker. Tot slot wordt in deel II de PERISCOPE I studie beschreven waaruit blijkt dat een HIPEC behandeling (verwarmde chemotherapie spoeling in de buik) in combinatie met een maagresectie een veilige en haalbare procedure is voor patiënten met een peritoneaal gemetastaseerd maagcarcinoom mits aan een aantal strikte criteria is voldaan. Of de procedure ten opzichte van alleen palliatieve systemische chemotherapie een overlevingswinst biedt wordt onderzocht in de PERISCOPE II studie.